

Функе Корнелія

Біографія

Корнелія Функе народилася 10 грудня 1958 року в німецькому місті Дорстен. У шкільному віці мріяла стати пілотом, але до завершення навчання в гімназії Св. Урсули прийняла рішення бути вчителем. Закінчивши навчання в Гамбурзькому університеті, майбутня письменниця три роки обіймала посаду соціального працівника, допомагаючи дітям-інвалідам впоратися зі своїми страхами.

Саме в цей період вона усвідомила, наскільки цінними є фантастичні історії: з їх допомогою вихованці відволікалися від гіркої реальності і переносилися в чарівний світ фантазій. В цей же час Корнелія вивчала курс книжкової ілюстрації в інституті дизайну. Незабаром дівчина почала працювати за професією — ілюстратором в популярному німецькому видавництві.

Бажання стати письменницею народилося внаслідок розчарування в сучасній фантастиці. Функе стала співавтором сценаріїв дитячого серіалу "Сім каменів" (на екранах з 1988 року).

Протягом 1980-х і 1990-х років письменниця утвердилася в Німеччині як автор творів, які лягли в основу двох дитячих фантастичних серіалів "Мисливці за привидами" (Gespensterjäger) і "Дикі курочки" (Die wilden Hühner). Після їх виходу Корнелію назвали "Дж. К. Роулінг з Німеччини". Хоча Функе була дуже популярна в своїй країні, вперше її книгу переклали англійською лише в 2002 році. Це був роман "Herr der Diebe", відомий як "Король Злодіїв". Протягом п'яти місяців він очолював списки дитячих бестселерів в США. Книга отримала дві престижні премії, а британський журнал "Guardian" розмістив її на першій сходинку свого хіт-параду.

У 2003 році вийшов друком найпопулярніший твір Функе — підліткове фентезі "Чорнильне серце", а в наступні п'ять років — його продовження під назвами "Чорнильна кров" і "Чорнильна смерть". Зараз екранізовані п'ять її романів: "Король злодіїв", "Чорнильне серце", "Дикі курочки", "Дикі курочки і любов", "Дикі курочки і життя".

У своєму блозі Функе пише про те, що відправною точкою для хорошої книги є ідея. Письменниця наголошує, що "ідеї всюди і ніде. Вони приходять із зовнішнього світу і з внутрішнього. У мене їх так багато, що не вистачить і життя, щоб записати всі". З приводу персонажів вона уточнює: "В основному, вони входять в кабінет настільки живими, що я задаюся питанням, звідки вони. Безумовно, деякі з них — результат тривалих роздумів, але інші живі відразу".